

ikke ved et absolut Forbud forbyde det Hele, naar man dog maa erkjende, at det vil være til stor Nytte. Men det er farligt, naar man paa en eller anden Maade vil lade Spørgsmaalet staae aabent, og lade det endog staae saa vidt aabent, som det erede Medlem for Præsto Amts 1ste Valgfreds (Scavenius) vil, saa ikke at forhindre, at hele Byer blive paa den Maade som det er skeet i Veilby Sogn, hvad der ofte er omtalt, plyndrede for alle deres Enge, Moser og kort sagt for alle Gaardenes Udlodder. En Landvæsen-commission tog i dette Tilfælde for saa Nat tilbage over 200 Edr. Land fra en eneste Byes Gaarde uden synderlig Erstatning til Fordeel for projecterede Skovanlæg; dette gjør, at man bliver betænkkelig ved at blive staaende som det erede Medlem for Præsto (Scavenius) ved en Bonitering af 6. Saavidt mig bekendt, bleve de store Strækninger, der dengang inddroges, kun boniterede til 1 eller 2. Det viser sig altsaa, at denne Landvæsencommissionsforretning, der har vaart saa stærkt Røre, er fuldkommen multig med et Forslag som det under Nr. 3. Med Hensyn til mit Underændringsforslag anerkjender jeg fuldstændigt, at det muligt kan siges at være lidt farligt, idet det tilsynende kan siges at gribe ind i eksisterende Forhold, men man maa dog ogsaa tænke lidt paa, at man ikke griber directe ind i Forholdet mellem Jordvotten og Fæstere, men i et almindeligt landeconomist Forhold, Skovplantning. At en Bestemmelse i denne Retning fremmer til Anvendelse i Forholdet specielt mellem Fæster og Godseier, kan ikke forhindre, at man har Lov til at forandre Bestemmelserne om Skovplantning i Almindelighed. Den Tilføining, jeg har foreslaaet under Nr. 2, har Betydning for alle Fæstere, der have fæstet før 1861, og er af meget væsentlig Betydning for dem. Det er jo nu forresten ingenlunde, som man ofte har villet fremstille det, noget Ubort i Fæstelovgivningen, at man har forandret tidligere contractmæssig bestaaende Forhold. Jeg skal blot minde om at Forordningen af 1792 berettiger Godseierne til at forhøje Afgiften for alle Fæstere, der udflytte fra Byen; de vare jo ved Dvertagelsen

af deres Gaarde gaaede ind paa et vist Landgilbe og paa visse bestemte Betingelser; men saa giver Lovgivningsmagten uden videre for et landeconomist Diemed Jorddrotterne Ret til at forandre de engang med Fæsterne oprettede Dverteenskamster. Noget Eignende var Tilfældet med den bekjendte Forordning af 19de Marts 1790 om Fæste paa Livstid. Den siger, at den er gjældende ikke alene for, hvad der bliver bortfæstet i Fremtiden, men ogsaa for, hvad der er bortfæstet paa kortere Aaremaal eller blot paa Dpftigelse. To til tre andre Bestemmelser fra tidligere og tidligere Tid have ogsaa haft denne tilbagegaaende Virkning. Om det altsaa ogsaa skulde kunne siges at gjælde om denne, kan jeg ikke see, at det i og for sig skulde være nogen absolut Hindring for Vedtagelsen af en saadan Bestemmelse i disse Forhold; men det er efter min Formening paa ingen Maade saa. Naar man vedtager almindelige Bestemmelser om Skovplantning, kan man ikke, idetmindste ikke som det, efter hvad jeg tidligere har bemærket, stiller sig for mig, være paa nogen Maade berettiget til at sige, at, fordi de faae Indflydelse paa mange Forhold og deriblandt paa Forholdet mellem Godseier og Fæster, at de da af denne Grund gribe ind i private Contracter. Det var det ene Punkt, jeg kortelig vilde berøre. Det andet angaaer § 3. Det har gjort mig en Smule ondt at skulle gaae ind paa den Paragraph, som Fleertallet her har foreslaaet; men jeg har ikke seet anden Udvej. Det blev af den erede Minister under Forhandlingerne i Udvalget antydet, at han mulig vilde stille et mildere Forslag; men et saadant er ikke blevet stillet. Jeg troer, at, hvis vi vedtage det i den Skikkelse, hvori det foreligger, vil det berede den Banffelighed, nu pludselig at skabe fæstepligtige Guse, som vi ikke have haft heri Landet, anerkjendte i Lovgivningen, siden 1702. Derfor troer jeg, at det har sine Ulemper at gaae ind derpaa; men jeg skal ikke følge den erede Ordførers noget fristende Gremmel, tildeels at falde fra et Forslag, som jeg selv har været med at stille.

Judenrigsministeren: Da denne Sag